

NIEPOBOŻNIK (2) *sb m*

e oraz oba o jasne.

[*sg N niepobożnik.*] ◇ *pl N niepobożnicy* (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

Postępujący nie po bożemu; niewierzący; człowiek zły, wszetecznik (2) : Iemu kwóli między wámi/ Są drudzy pijánicámi/ Mordérze y wřzetecznicy/ Hárdźi/ y niepobożnicy. *KochMRot* B2; [Thák záfie/ Gdy niepobożnik [impius] odwróci fię od niepráwości fwoiey [...] ożywi duřę fwoię. *BibRadz Ez* 18/27 (*Linde*)].

W przeciwstawieniu: »niewinni a cnotliwi ludzie ... niepobożnicy« (1): Cżemu niewinne á cnotliwe ludzie bijecie niepobożnicy? *SkarŻyw* 70.

Synonimy: *sprośnik, wszetecznik.*

Cf **NIEPOBOŻNY**

TG